

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

"ВІДДАЙТЕ КЕСАРОВЕ -- КЕСАРОВІ, А БОЖЕ -- БОГОВІ".

або

"ЛЕКШЕ ВЕРБЛЮДОВІ ПРОЛІЗТИ КРИЗЬ ВУШКО ГОЛКИ, ЯК БАГАТОМУ ДІСТАТИСЯ ДО ЦАРСТВА НЕБЕСНОГО".

Ці дві повісті Христові, як кажуть, заповіді пригадалися нам, читаючи новинку з Лондону про те, що папа римський закупив на лондонській біржі цінних паперів на 125 мільйонів доларів, на римській біржі за 50 мільйонів лір, а загалом дав наказ своїм кардиналам зібрати для нього 500 мільйонів лір — не для чого іншого, але для спекуляції на біржах (гляди новинку в "УРВ" ч. 103 з 30 серпня 1930 року).

Кожний, хто прочитає про спекуляції папи на міжнародних біржах, мимоволі запитає: "Як же це погодити з заповіддю Христа, що лекше верблюдові пролізти кризь вушко голки, як багатому дістатися до царства небесного"? Коли папа і всі папешенята всіх християнських релігій проповідують ту заповідь Христа, то чому вони самі її не виконують? Чому вони не роздадуть своїх багатств бідним для того, щоб не бути горбачем верблюдом на страшному суді й пройти в царство божє, як по-масі?

А от бачите, вони не дуже то дбають про те "царство божє" на тамтін світі, зате здорово спекулюють на капіталістичних біржах на цьому світі. І ніяких "страшних судів" вони не бояться.

СУЧАСНА ЦЕРКВА — ЦЕ ВЕЛИКЕ КАПІТАЛІСТИЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО.

Що ж то, справді, уявляє собою тепер церква та її керівники? Не треба йти аж до Риму, щоб переконатися, що нинішня церква є величезним капіталістичним підприємством. Не тільки нинішній папа, але всі папи, кардинали, патріярхи, митрополити, мули, рабін, далай-лама — всі вони були і є не лише слугами капіталу, але великими капіталістами. Вони не тільки володіли й тепер володіють кольосальними маєтками — земельними обшарами, лісами, фабриками, торговельними підприємствами, вони не тільки вискували й вискують в тих маєтках та підприємствах робітників і селян, але крім того вони дерди й деруть з живого і вмерлого.

Крім державної "заробітної" платні, кожний папа тягне доходи при народженні дитини, при вінчанні, при смерті, а потім ще з сотню літ по смерті свого парафіянина він тягне "за ушкою його душі" з його потомків.

СКОРІШЕ ЦЕРКВА ЗРЕЧЕТЬСЯ ДЕВ'ЯТЬ ДЕСЯТИХ СВОЇХ РЕЛІГІЙНИХ НАУК, НІЖ ОДНУ ДЕСЯТУ СВОЇХ ДОХОДІВ.

Каже біблїя, що Христові кликав любити й ворогів своїх. Щось не бачимо ми, шоб папа, кардинали, митрополити, архирей кликали своїх вірних любити Радянський Союз, радянську владу, комуністів. Навпаки, ми бачимо шасну протирадянську агітацію поповітва по цілому світі, чуємо не молитви, але прокляття їхні на адресу СРСР і цілого визвольного руху трудящих усіх країн.

Чим це все пояснюється? Це пояснюється капіталістичною природою клеру. Кара Маркс писав, що церква скоріше зречеться дев'ять десятих своїх релігійних наук, ніж одну десятину своїх доходів. Той, хто писав у біблїї, що "несть власті, аще не от бога" — не знав, навіть не уявляв, що може прийти на світ влада робітників і селян, яку треба буде не тільки виклипати, але проти якої треба буде зеднати хреста з мечем, бо вона позбавляє поповітва маєтків, багатств, права визиску.

Коли ми читаємо, яку шасну пропаганду поповітва безпачастно провадить проти Радянського Союзу, як воно еднається з капіталістами та їхньою владою проти визвольних змагань трудящих усього світу; то треба нам згадати, що з опіусу 1905 року земельні обшари церковів в царській Росії склалися з 2,611,635 десятинах (коло 5,000,000 моргів). В колишньому Петрограді сама Олександрівська лавра мала 30 великих будинків в місті, 4 базари, 8,000 десятинах рілля коло міста та 4,000 десятинах сіножатів (одна десятина рівняється двом моргам без чверти).

Московські церковні мали в Москві 98 будинків, а монастирі — 146 будинків. "Найсвятіший" православний синод мав в царських банках готівки поверх 30 мільйонів доларів (ббїомся, шоб свистунівський синод оскома не напала).

"СВЯТІ БЕЗСРЕБРЕННИКИ".

А "заробітна платня" ж то яка була отих "святих" православних отчиків! Такий собі архирей новгородський мав 307, 500 карбованців "пейди" на рік, не рахуючи побічних доходів, петроградський — 259,000 карбованців, а "наші", кнївський "заєздо" 84,000 карбованців. Правда, зате земелька його краще родила. Коли помер "святій" Іван Кронштадський, то ливши по собі маєтку на півтора мільйона карбованців вартості. Загалом ж попки в царській Росії мали доходів на 400 мільйонів карбованців (200 мільйонів доларів) в одному 1905 році.

Це була церква-поміщик, церква-банкір, церква-урядовець, яка мала свого міністра в царському уряді, що ото обер-

прокурором православного синоду називався. Це була держава в державі — і Жовтєва революція її розвалила а всі ці багатства віддала працюючим. Тож ясно, чому поповітва цілого світа так агітує проти СРСР і революційного руху.

А папський Ватикан. Це є держава в державі і по формі і по змістові, цілком незалежна папська держава, що має при собі амбасадорів від усіх капіталістичних держав, що має своїх амбасадорів при урядах усіх капіталістичних держав.

І "НАШІ" ГАЛИЦЬКІ ОТЧИКИ НЕ ЛИШАЮТЬСЯ ПОЗАДИ.

А що мають "наші", "бідні" греко-католицькі церковні риби в бідній, зрабованій Галичині? "Бідачисько" митрополит Шептицький має 30,991 гектарів землі — головню ліса, що він його тепер продає закордонним капіталістам. Лише сім найбільших греко-католицьких установ (капітул) мають в Галичині 129,029 гектарів земельки. Сюди не включаться сотки тисяч гектарів тієї землі, що ними володіє поповітва "дрібнота". Коли взяти під увагу, що в Галичині багато селянських родин живуть на одній морзі землі, то на землях отих сімох греко-католицьких капітул можна розмістити 130,000 селянських родин.

Та хіба ж оте "наше рідне" поповітво у своїй всезагрібній діяльності обмежується тими земельними обшарами? Ні, воно йде садами папи римського і захоплює у свої руки усі "зародні" торговельні підприємства в Галичині. "Народна торговля", найстарша українська кооператива — в руках попові; "Сільський господар", "Земельний банк", "Достава", "Дністер" — це все в руках тих, які проповідують, що "лекше верблюдові пролізти кризь вушко голки, як багатому дістатися до царства небесного". І ті всі егомосці попри усе своє багатство деруть сему шкіру з українського побожного селянина в Галичині за ріжні встановлені ними молитви над новонардженим, над тим, хто жениться, хто вмирає, хто живе, а непобожного допомагають пакувати в польські тюрми. Вони навіть на страшній повені 1927 року заробили. Бо, як самі призналися, усі гроші, які патріотичні організації в Канаді зібрали для потерпілих від повені, вони "визичили" їх отим поповітським кооперативам, а комітет митрополита Шептицького роздавав потерпілим від повені голодним селянам хрестики й кратки.

ТАК ВОНО ПО ЦІЛОМУ КАПІТАЛІСТИЧНОМУ СВІТІ.

А коли б ми задумали заглянути в інші капіталістичні країни, в Злучені Держави, Канаду! Треба було б в десятичі більшу книгу написати, як біблїя, шоб підрахувати маєтки, багатства, доходи тих, які оповідають робітникам і селянам про верблюда, вушко голки й царство небесне. Коли царська держава виплачувала поповітву 40 мільйонів карбованців платні річно, коли поповітва побіч того здирала ще з населення по 15 мільйонів річно в передреволюційні часи, то тепер "заробітні платні" поповітва в капіталістичних державах значно підскочила. Німеччина в 1929 році виплатила своїм попам 145 мільйонів марок, Чехословаччина "соціаліста-гуманіста" "батька" Масарика виплатила — 145 мільйонів корон, а жєбарська Румунія виплатила 1,300,000 лєв попам на мамалугу.

Американський уряд і капіталістичні фірми дають церквам і церковним організаціям поверх \$2,000,000 "дарунку" річно, американські капіталісти дають на місіонерську роботу в Китаю по 600 тисяч доларів річно, "Побожний" нафтовий Рокіфелдер подарував католицькому ордену 3 мільйони доларів, баптистам півмільйона доларів, навіть баптистів в Радянському Союзі не забув він та всунув їм "куку в руку" в 300 тисяч доларів. В самому Нью Йорку збудував він тепер церкву шось на 40 поверхів, для якої купив 75 дзвонів, шоб дзвонили до неба про його богоугодні діла. Для него егомосці зроблять таке вушко в голці, що не тільки верблюд, але й слон кризь него пролізе.

Коли кентенберійський єпископ в Англії виходив у відставку, то консервативний уряд Балдуина дав йому з державної каси одноразовий дарунок — 75 тисяч доларів. Жєбарська Іспанія виплачує своїм попам 68 мільйонів пєсет річно, а Польща — 23 мільйони злотих.

ОБЕРНУЛИ ЗАПОВІДЬ В ДРУГИЙ БІК.

Це вже не попи дають кесареве кесарові — а навпаки, нинішні капіталістичні кесарі платять попам за їхню вірну службу. І папа римський не одинокий є спекулянт на капіталістичних біржах. Один греко-католицький поппик наприклад, у Форт Вільям брав у людей гроші для спекуляції на біржі.

Економічній кризі, ні безробіття ці послідовники Христа не знають. Зате систему спід-ан та раціоналізацію вони досить агресивно пристосовують у своїх підприємствах. Правда, часами галасують вони, що люди починають хуртатися церкви, але вони знають, що доки існує капіталістична система, то їхні доходи забезпечені. Тому вони ще завзятіше починають поборювати визвольний рух трудящих та агітувати до війни проти Радянського Союзу.

Тому то Ленін казав:

"Ми повинні з релігією боротися. Це азбука усього матеріалізму, отже — і марксизму. Але марксизм не є матеріалізм, який спинився на азбучі. Марксизм іде далі. Він каже: треба вітти боротися з релігією, а для цього треба матеріалістично пояснити джерело віри та релігії у мас".

ТОВ. ЛОЗОВСЬКИЙ ПРО ЗАВДАННЯ В КОНГРЕСУ ПРОФІНТЕРНУ.

В розмові з кореспондентом ТАРС, генеральний секретар Профінтерну тов. Лозовський сказав про завдання V конгресу Профінтерну ось що:

"Конгрес відкривається в дуже складній, переліній моменті. У світовій економіці та політиці нарастають такі події, що найближчими часами поставлять Комінтерн, Профінтерн та їхні секції перед серйозними бойовими завданнями. Економічна криза далі нарастає з негнатовною силою; нові мільйони безробітних викинуті з капіталістичного підприємства; боротьба за ринки набуває чимраз гострішого характеру; озброєння зростає; в основних колоніях (Індія, Китай) підіймається нова могутня революційна хвиля; робітничі класи капіталістичних країн переходить у контраст; у найслабших ланках капіталістичного організму (Румунія, Польща) економічна криза перетворюється на політичну — увесь світ здригається в своїх підвалинах. І на цей самий час, всупереч усім пророкуванням, далі йде поступальною ходою СРСР, викликаючи завидки і скреготіння зубами в усьому капіталістичному й соціал-фашистському світі. У такій обстанові конгрес

ГАСЛА ДО П'ЯТОГО КОНГРЕСУ ТА ДО ДЕСЯТИРІЧЧЯ ПРОФІНТЕРНУ

1. Профінтерн — світовий штаб революційного профруху.
2. Профінтерн мобілізує маси до наступних нових класових боїв.
3. 10 років Профінтерну. — 10 років неперимрентної боротьби з політикою класової зради соціал-фашистських прислужників буржуазії.
4. 10 років Профінтерну. — 10 років боротьби за ленінську лінію в міжнародному профруху.
5. Робітники й робітничі всіх країн, рас і націй, ставайте під прапор Профінтерну!
6. Під прапорам Профінтерну, на боротьбу проти небезпек імперіалістичної війни й нападу на СРСР.
7. Перетворімо революційні профспілки на масові бойові організації пролетаріату.
8. Центральне завдання, — завоювання більшости робітничої класи.
9. Перетворімо кожне підприємство на нашу фортецю. На фабриках! На заводах! В масі!
10. Революційні профорганізації, — лицем до підприємства.
11. Проти правого опортунізму і "лівого" сектанства!
12. Геть неутральність і незалежність у профруху!
13. Сполучення економічних і політичних боїв, — певна запорука перемоги пролетаріату!
14. Революційний провід економічними боями підготовлює робітничу класу до боротьби за владу!
15. Геть Амстердам, хай живе Москва!
16. Радянські профспілки, — найважливіший бойовий загін Профінтерну!
17. Права про СРСР, — динаміт, що висаджує в повітря твердині капіталізму!
18. Хай живе будинок соціалізму, — радянський пролетаріат!
19. Ураганний вогонь по фашизму й соціал-фашизму!
20. Геть капіталістичну раціоналізацію!
21. Проти національної обмежености, — за бойову інтернаціональну солідарність!
22. Не війна расова, а війна класова!
23. Не класовий мир, а класова боротьба! Не арбітраж, а страйк!
24. Бойовий привіт пролетарській самообороні й червоним лікєтникам!
25. Всі сили й увагу революційним профспілкам колоній і напівколоній!
26. Бойовий секції Профінтерну, — китайським революційним профспілкам, — валковий привіт!
27. Робітничі класи Індії, — бойовий пролетарський привіт!
28. Пролетарська мовадь, — ударний загін революційного профруху.
29. Трудячі жінки, — лави єдиного фронту пролетаріату, що борється!
30. Проти реформістських вождів, — єдиний пролетарський фронт анцу.
31. Ширше фронт революційного змагання!
32. Революційна профпреса, — організатор мас!
33. За сувору пролетарську самокритику!
34. Зруймо мільйони маси на боротьбу за диктатуру пролетаріату!

АППО ПРОФІНТЕРНУ.

Профінтерну щільно візьметься підняти суб'єктивний фактор до рівня сприятливої об'єктивної обстанови.

Амстердамці, що збиралися в Стокгольмі в липні цього року, примудрувалися промунити економічну кризу, безробіття, гарячку озброєнь, колоніальні революції, небезпеку війни. Прикажчики капіталу, що збиралися в Стокгольмі, не могли обговорювати цих справ, бо капіталістичне сучасне ніяк не подібно до їхнього "організованого капіталізму". Розвиток кризи гостро суперечить усім їхнім прогнозам та обіцянкам. Краще їм було промовчати. І з'їзд Амстердамського Інтернаціоналу промунув головне, сконцентрувавши всю свою увагу на питанні про місце перебування цього Інтернаціоналу.

Ми не амстердамці й на наступному конгресі висловимо й виявимо все так, як воно є. У нас не буде імперіалістичних суперечностей, що так яскраво виявилися в надрах Амстердаму і ми не будемо вдаватися у "местничество".

Ми на нашому конгресі бори́тимемося за правильну політику в масовому русі, за тактику єдиного фронту знизу, за найкращі способи й методи завоювання більшости робітничої класи, за самостійне керівництво економічними боями.

Усі питання, що цікавили делегатів, обговорюватимемо відверто. Ми не хоремо на амстердамське самоздовольнення та обмеженість і тому вільно під сувору самокритику діяльність секцій Профінтерну.

Ми розглянемо страйк пострайку, кампанію по кампанії й без страху викриємо наші дошкульні місця та інші болячки. Адаже для того й конгрес збирається, шоб підвести підсумки минулого, дати оцінку сучасного і намітити методи та способи боротьби для майбутнього.

І складом своїм конгрес Профінтерну є подібний до амстердамського конгресу. Там була тільки частина Європи; у нас усі континенти, усі країни, усі раси. Вже тепер приїздили делегати з Австралії, Китаю, Японії, Філіпін, Кореї, Індокитаю, Індії, Єгипту, Англії, Злучених Держав, Аргентини, Бразилії, Уругваю, Ізраїлю, Чилі, Перу, Еквадору,

ПРИГОТОВЛЯЮТЬ НОВУ АВАНТУРУ.

В буржуазній європейській пресі, особливо в польських газетах, багато уваги зосереджено на конференціях (нарадах), представників хліборобських країн Східної Європи (Польщі, Чехо-Словаччини, Угорщини, Румунії, Юго-Славії, Латвії, Естонії, Фінляндії та інш.). Попередні конференції — перша в румунській столиці Букарєшті, з помішників і представників великих хлібо-торговельних фірм, та друга — в румунському місті Синаї, з міністрів хліборобства (Румунії й Югославії) вже відбулися. А цими днями польський уряд скликає в Варшаві велику конференцію надбалтійських і придунайських держав.

Для чого скликають всі ці конференції і що на них обговорюють і обговорюватимуть? Вже другий рік на світовому ринку сільсько-господарських продуктів лютує жорстока криза. Ціни на всі продукти впали страшенно і це надзвичайно відбивається на економічному становищі тих країн Східної Європи, в яких хліб — найперша річ вивозу за кордон. Звичайно, що ці держави старяться тепер погладженно виступити з вимогами пільгових умов для вивозу свого хліба.

Але поруч з тим під гаслом боротьби з кризою в сільському господарстві і тут робиться спроба заснувати єдину протирадянську змову від Балтійського моря до Балканських гір — від Фінляндії до Югославії. Те, що головну нараду скликають у Варшаві і те, що польський уряд так заходиться коло скликання цієї наради надзвичайно ріжних на масть держав, які не мають ніяких спільних інтересів, свідчить, що ми маємо тут діло з давнім бажанням польських імперіалістів заснувати єдиний протирадянський фронт усіх Радянського Союзу — від Фінляндії до Румунії.

Чи властиві здійснити свій план варшавським організаторам протирадянської змови?

Кожних кілька місяців у Варшаві, в Паризі, Букарєшті організують протирадянські змови, витівки, авантюри. Мета цих авантур одна, мійнотється тільки гасла. Тепер у цих гаслах нібито боротьби проти вивозу радянського хліба за кордон. Ріжнобіжність економічних інтересів цих ріжноразних держав, що їх запрошують на варшавську конференцію, доводить, що і на цей раз нічого не вийде у змові проти країни соціалізму. Капіталістичним країнам, у кожній з яких багато свого внутрішнього клопоту, не вдалось досі здійснити свої протирадянські авантюри. Не властиві і на цей раз.

Проте нова витівка міжнародного імперіалізму вимагає напруженої уваги від радянського суспільства. Вона свідчить, що ворог не дремає і затіває нову спробу зірвати п'ятирічний план, намагаючись робити перешкоди вивозові радянського хліба на світовий ринок.

2,895 ВІЙСЬКОВИХ КАР.

Виділ військових справ у Варшаві виготовив оце 2,895 свіжих військових кар для тих осіб, що ставили опір військовій комісії поборовий. Кар думают стягнути до 15 тисяч злотих.

ГОРЯТЬ ПАНСЬКІ МАЄТКИ.

Остатніми часами польська преса нотує цілий ряд пожеарів панських філарварків і стирт збїжжя по всіх, майже, західно-українських землях. Як причину пожеарів польські газети подають, що то "русини" підпалюють. Багато селян арештують із приводу пожеарів.

ДВАЦЯТЬ ОДИН НОВИХ ЛІТАКІВ.

Українські робітники й селяни відзначили день 1 серпня передачею 21 бойових літаків повітряним силам Української Військової Округи. Літаки передавано за гроші, що їх зібрала Центральна комісія селянської взаємодопомоги (10 літаків), співробітники Держ. Пол. Управи УСРР (2 самолоти), журнал "Комунарка України" (1 літак) та Укрбуриєспілка (2 літаки). Решта літаків збудувана за кошти поодиноких громадських організацій України.

РОЗГЛЯДАЮТЬ СПРАВУ ЗА СУДЖЕНИХ НА СМЕРТЬ.

В недавньому процесі комуністів у Львові засуджено 3 комуністів на кару смерті. 27-го серпня найвищий суд у Варшаві буде наново розглядати справу цих 3-ох засуджених.